

Maade, hvorpaa Forholdet i Almindelighed vil ordne sig, vil nemlig være den, at Cieren benytter det ham leverede Lagerbeviis som Grundlag for et Folium i en af vore Banker og trækker paa samme efter sin Fornødenhed. Medens han paa den ene Side ikke ved dette Depot i Banken vil berøbes Udgang til at afhænde sine Varer eller Fabricata, vil han ordne sine Betalinger igjennem Banken; Anvisninger paa denne vil træde i Steedet for contante Betalinger og formindste Udstedelsen af de nu ved hver Overdragelse brugelige Bexler; Jeg vilde ogsaa være nødsaget til at erkjende, at min ærede Sidemand (Lehmann) vilde have nogen Ret i de Betragtninger, han rettede mod mit tidligere Foredrag, hvis jeg virkelig skulde have udtalt mig saaledes, som han gjengav mine Ord. Jeg har imidlertid neppe sagt, at en Udbleveringsfeddel i alle Henseender gjør Besidderen til Cier, og navnlig ikke, at den skulde give ham Ret til at føre Varerne tilbage fra den Trebiemand, der maatte være kommen i Besiddelse af dem. Om denne Side af Sagen har der nemlig slet ikke været Anledning for mig til Udtalelse, da den slet ikke berøres i Lovudkastet. Sagen er den, at Lovudkastet foresætter det som nødvendigt gjennem Bevilling at opnaae Berettigelsen til at udsærdige Documenter, hvorved de i Lageret optagne Varer kunne gøres til Gjenstand for Omsætning uden særlig Overlevering. Det er herimod, at jeg har reist Indsigelse, idet jeg formener, at et saadant Resultat efter vor Lovgivnings Grundsatninger allerede nu fuldstændig opnaaes ved en Udbleveringsfeddel; den er i saa Henseende allerede i og for sig en fuldstændig warrant. Jeg udtalte fremdeles i mit forrige Foredrag, at jeg anseer det som Noget, der allerede flyder af vore nugældende Rettsregler, at hvor et saadant Document er blevet udstedt, maa Den, der vil gjøre Arrest eller Execution, lægge Beslag paa Documentet, og denne Betragtning hæveder jeg fremdeles; thi det er vel sandt, at han muligt kunde faae Fogden til at begive sig til Pakhuset og decretere Beslag i Varerne, men Pakhusforvalteren udbleverer ikke Varerne og er forpligtet til ikke at udbere dem, før Beviset er tilstede, saa at man ikke vilde have stor Glæde af sin Vandring til Pakhuset.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Den, der har en saadan Udbleveringsfeddel, kan forfølge sin Eiendomsret, hvis Pakhusforvalteren opfører sig saa slet, at han sælger eller paa anden Maade overdrager Varerne til en Trebiemand, har jeg derimod ikke berørt, og det skal jeg ikke heller nu komme ind paa, da denne Side af Sagen slet ikke omhandles i Lovudkastet. Det siger med god Føie, at Kjernen i Systemet og Garantien for hele Systemet er den Forpligtelse, som paahviler Pakhusforvalteren eller Lagerets Bestyrer til ikke at udbere Varer uden Udbleveringsfeddel. Det indlader sig ikke paa at give Besidderen af Lagerbeviiset Vindicationsret mod Trebiemand; det paatænker vistnok ikke at lade den gjennem Bevisets Overleverelse ske Overdragelse have en saadan Betydning, og kjender vistnok i saa Fald ingen anden Garantii end den, der bærer hele Systemet — Erstatnings- og Strafsansvar for Bestyreren af Oplaget. Naar jeg nu i mine tidligere Bemærkninger har været saa uheldig at komme til at berøbe den høitærede Justitsminister Terrain, som jeg troer, har kaldt det, vil jeg tilstaae, at det forekommer mig, at Udcastet til Lovden om Omsætningslageret maastee kunde have givet ham et Terrain, som det ikke sees, at han har tænkt paa at benytte, og hvis heldige Bearbejdelse i Forbindelse med det nye System vist kunde være til ikke ganske ringe Gavn; jeg tænker herved paa vort Auctionsvæsen. I Frankrig, England og Amerika, hvor disse Omsætningslagere eksistere, foregaaer der ved Siden af Underhaandssalg af de oplagte Varer, jævnligt offentlig Forhandling af samme gjennem Auction. Systemet forhjælper saaledes ikke blot Ciere af de oplagte Varer til Credit og letter Omsætningen, men de offentlige Salg, der ere satte i Forbindelse med Oplagene eller fremkaldte af dem, medføre det store Gode for hele Publicum, at skaffe jævne, billige Priser og dermed netop det, som god Statsoeconomi maa ønske at opnaae — let Omsætning og billige Priser. Ved disse offentlige Salg erhoder Systemet saaledes sin fulde Afslutning, og samme Dag, som Lovden af 1858 ordnede Oplagene i Frankrig, gav en anden Reglerne for offentlige Salg af de i samme opbevarede Varer.